

c)	$\frac{2}{3}$ af 36 = 24	Reagenter à 100 Kr.	=	2 400 Kr.
	$\frac{1}{3}$ - 36 = 12	— à 50 —	=	600 —
		I alt pr. Mejerikreds . . .	=	<u>3 000 Kr.</u>

d) I 1 600 Mejerikredse: $1\ 600 \times 3\ 000$ = 4 800 000 Kr.

e) Udgifternes Fordeling pr. Aar kan kun blive et Skøn, men bruger man til Underbygning af dette Skøn en 10-aarig Periode og regner med, at $\frac{1}{3}$ af Beløbet anvendes i de første 5 Aar, $\frac{2}{3}$ i de sidste 5 Aar, kån følgende Tal anføres:

1. Femaarsperiode:

$\frac{1}{3}$ af 4 800 000 Kr.	=	1 600 000 Kr.
$\frac{1}{5}$ - 1 600 000 —	=	<u>320 000 —</u>

2. Femaarsperiode:

$\frac{2}{3}$ af 4 800 000 Kr.	=	3 200 000 Kr.
$\frac{1}{5}$ - 3 200 000 —	=	<u>640 000 —</u>

Tallene kan synes store, men er næppe for store. Naar der er regnet størst Forbrug i 2. Femaarsperiode, skyldes det, at Tilslutningen af Mejerierne til § 15 formentlig bliver størst i den Tid. Man kan indvende, at Ny- og Geninfektionerne til den Tid ogsaa maa være gaaet meget væsentligt ned som Følge af en da fremskreden Kastningsbekæmpelse. Dette er ogsaa til en vis Grad rigtigt, men Erfaringen har vist, at Ny- og Geninfektionernes Aftagen ikke staar i snævert direkte Forhold til et dalende Antal kastningsinficerede Besætninger. Slet saa lige til er Forholdet langtfra, idet der maa regnes med Overraskelser fra Faktorer som smittede Nabobesætninger, Smittefare fra fælles Græsgange og Lodsejergæsgange, forskellig Paapasselighed ved Indkøb af Kreaturer m. v.

Paa det Tidspunkt, da en Mejerikreds har tilsluttet sig § 15, er det en saare vigtig Ting, at ny- og gensmittede Besætninger atter hurtigt bringes i Orden, mest af Hensyn til Smittefaren til de mange rene Besætninger, men ogsaa af Hensyn til, at Ny- og Geninfektioner paa dette Tidspunkt er et Irritationsmoment af Rang og er en velkommen Anledning til for Modstanderne i en Mejerikreds at saa Uvillie og Tvivl om Bekæmpelsens Gennemførlighed.

Ny- og Geninfektionsfaren ved Kastningen er Bekæmpelsens største Problem, og økonomisk Støtte er næppe bedre anvendt paa noget andet Omraade inden for Kastningsbekæmpelsen end dette.

Saafernt der sættes meget energisk ind paa Kastningsbekæmpelsen, vil der blive sparet en hel Del paa det anførte Budget, idet en hurtigere Gennemførelse af Bekæmpelsen i høj Grad vil nedsætte Nysmitterisikoen. Størrelsen af Tilskudet i Henhold til § 14 vil derfor i ikke ubetydelig Grad komme til at indvirke paa de her anførte Udgifter. Inden for visse Grænser vil det ligge saaledes, at jo mere der ofres paa Tilskudet i Henhold til § 14, des mere vil der spares paa ovennævnte Udgifter.

Stk. 5.

Bestemmelserne svarer til § 13, Stk. 4, i Tuberkuloseloven. Tuberkuloselovens Bestemmelser i saa Henseende har kun været bragt i Anvendelse een Gang, nemlig ved Nedslagning af en Besætning paa Sorøegnen, hvilket medførte en Udgift for Staten paa ca. 4 500 Kr. Fordeles dette Beløb paa de 5 Aar, Tuberkuloseloven har været i Kraft, betyder det en aarlig Udgift paa ca. 900 Kr. Det er ikke utænkeligt, at de tilsvarende Udgifter i Forbindelse med Kastningen kan blive lidt større. Begrundelsen herfor er, at